

المختصر في صفة العمرة وأحكامها (للجمعية)

پوخته‌یه‌ك سه‌بار ه‌ت به

سیف‌ه‌ت و چۆنی‌ه‌تی

ئەنجام‌دان‌ی عومره

و حوكمه‌كان‌ی

پوخته‌یه‌ك سه‌بارەت به سیفەت و چۆنیەتی ئەنجامدانی عومرە و حوكمەكانی

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد،
وعلى آله وصحبه أجمعين. الحمد لله رب العالمين، والصلاة
والسلام على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.
پاشان:

ئەمە نامیلکەیه‌کی پوخته سه‌بارەت به سیفەت و چۆنیەتی
ئەنجامدانی عومرە و حوكم و ئادابەکانی، و بەپەرۆش بووین
لەسەر ڕوونکردنەوه‌ی زۆرینە‌ی ئەو شتانە‌ی عومرە‌کار
پێویستییه‌تی.

داواکارین لە خوای گەورە به دڵسۆزی له پێناو زاتی پیرۆزی
ئەو بێت، و هه‌موو مسوڵمانان سوودی لی ببینن.
لیژنە‌ی زانستی له (کۆرگە‌ی خزمە‌تگوزاری ب‌لاو‌کراوه
ئیسلامیه‌کان به زمانه‌کانی جیهان - جمعیه‌ خدمه‌ المحتوی
الإسلامي باللغات)

رێخۆشکاری

یه‌که‌م: مه‌رجه‌کانی قبولبوونی په‌رستن

په‌رستن له لای خوای گەورە -سبحانه و تعالی- قبول نابیت
مه‌گه‌ر به دوو مه‌رج نه‌بیت:

ئیخلاص و دلسوزی، مه به ست له و کرده و هیه ره زامه ندی الله
 و به ده ست هیئانی قیامت بیت، خوای گه وره ده فهرمویت:
 ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾،
 ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾¹ واته:
 ﴿(له گه ل ئه وه شدا) که فهرمانیان پی نه درا بوو مه گهر به وهی
 که په رستشی خوا بکهن به دلسوزی ملکه چی بو بکهن
 و خویمان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه پیکي خوارو خپچ﴾،
 [البینه: 5].

و پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:
 «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».
 «هه موو کار و کرده و هیه ک به نیه ته، وه هه موو که سیکیش به
 پی ئه و نیه ته ی هه یه تی پاداشت ده درپته وه»²
 شوینکه وتی پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- له په رستشدا
 به قسه و کرده وه، پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم-
 ده فهرمویت:
 «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ»

1 واتا: گهرانه وه بو لای ئه و و په رستنی، و پشتکردن له جگه له ئه و.
 (تفسیر السعدی؛ ل: 538)

2 (بوخاری) گنیراویه تیه وه؛ به ژماره (1)، و (موسلیم) گنیراویه تیه وه؛
 به ژماره (1907).

«ئەوھى كردهوھىە ك (پەرستىنىك) دا بهيڭىت لەم ئاينەى
ئىمە كە (لە بنەرەتدا) تىيدا نەبىت؛ ئەوا ئەو كردهوھ
(داھىنراوھ) رەت دەكرىتەوھ»¹ لە گىرانەوھىە كى (موسلم:
1718) دا ھاتووھ:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«ھەر كەسىك كردهوھىە ك بكات كە لە دىنى ئىمە نەبىت؛
ئەوا ئەو كردهوھىە ھەرنەگىرىت و رەت دەكرىتەوھ»²

دووھم: ھوكمى فېربوونى سىفەت و چۆنىەتى ئەنجامدانى

عوھرە و ھوكمەكانى

ئەو كەسەى دەھەوئىت خواى گەورە بپەرستىت - سىبھانە
و تەالى - پىوئىستە فېرى رېباز و سوننەتى پىغەمبەر بىت - صلى
الله عليه وسلم؛ بۆئەوھى كردهوھەكەى بە پىي سوننەت
بىت، و پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئامۆرگارى خەلكى
دەكرد بە شوئىكەوتنى و ھەرگرتنى رېنموئىنى و ھىدايەت بە
رېبازى ئەو، لە مالىكى كورى ھوھىرەسەوھ - رەزاي خواى

¹ (بوخارى) گىراوئىتەوھ؛ بە ژمارە (2697)، و (موسلىم)
گىراوئىتەوھ؛ بە ژمارە (1718).

² (موسلىم) گىراوئىتەوھ؛ بە ژمارە (1718).

لَيْبَيْتَ - که پیغمبره‌ری خودا - صلی الله علیه وسلم -
ده‌فهرمویت:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

«نوئز بکه‌ن (به‌و شیوه‌یه‌ی) منتان بینووه نوئز ده‌که‌م».¹
وله جابره‌وه - ره‌زای خوای لیبیت - ده‌لئیت:

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْمِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ
وَيَقُولُ: لَتَأْخُذُوا مَنَاسِكُكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي
هَذِهِ».

«پیغمبره‌رم بینی - صلی الله علیه وسلم - له‌سه‌ر پشتی
نازه‌له‌که‌ی به‌رده‌کانی ده‌هاویشته‌ له‌ ره‌می جه‌مه‌راتی رۆژی
چه‌ژنی قورباندا، وده‌یفهرموو: «چۆنیه‌تی‌ جه‌جکردن له
منه‌وه‌ وه‌ریگرن؛ نازانم له‌وه‌یه‌ له‌ پاش‌ئه‌م‌ جه‌جکردنه‌ جه‌جی
تر‌ئه‌نجام‌ نه‌ده‌م»²

سَیِّیَه‌م: فه‌زلی عومره‌کردن

عومره‌ دوو فه‌زلی هه‌یه: گشتی و تایبه‌تی
گشتی:

1 (بوخاری) گئیراویه‌تیه‌وه؛ به‌ ژماره (6008).

2 (موسلیم) گئیراویه‌تیه‌وه؛ به‌ ژماره (1297).

له ئه‌بو هوره‌پره‌وه -په‌زای خوای لی‌بیت- که پی‌غه‌مبه‌ری
خودا-صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت:
«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَقَارَةِ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ
جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

«عومره بو عومره که‌فاره‌ته بو ئه‌و تاوانانه‌ی له نیوانیاندا
(پرووده‌دات)، و‌حه‌جی کامل و‌بی‌ریابازی و‌که‌مه‌رخه‌می؛ هیچ
پاداشتی‌کی بو نییه جگه له به‌هه‌شت نه‌بیت».¹
وله عبدالله‌ی کوری مه‌سعوده‌وه -په‌زای خوای لی‌بیت- که
پی‌غه‌مبه‌ری خودا-صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت:
«تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا
يَنْفِي الْكِبْرُ [8] حَبَثَ الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجِّ
الْمَبْرُورِ ثَوَابٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

«به‌رده‌وام بن له ئه‌نجامدانی حه‌ج و‌عومره (به دوا‌ی
یه‌که‌دا)، چونکه ده‌بنه هو‌ی له‌ناو‌بردنی هه‌ژاری و‌گوناهه‌کان
هه‌روه‌کو چو‌ن کوره‌ی ئاگر-ال‌کیر- خه‌وشی ئاسن و‌ئالتون

¹ (بو‌خاری) گ‌ڼ‌راوی‌ه‌تی‌ه‌وه؛ به ژماره (1773)، و (موس‌لیم)
گ‌ڼ‌راوی‌ه‌تی‌ه‌وه؛ به ژماره (1349).

وزیو له ناوده بات، وحه جی کامل وېی ریا بازی وکه مته رخه می؛
هیچ پاداشتیکی له سهر نییه جگه له به هه شت»²¹
فه زلی تایبه تی عومره کردن له رهمه زاندا: له ئین عه باسه وه
-ره زای خویان لیبت- که پیغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم-
دهفه رمویت:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِيَ» [10].
«عومره یه ک له رهمه زاندا وه کو حه ج کردنیك وایه له گهل
من»³

سیف هت وچونییه تی نه نجامدانی عومره

یه که م: حوکمه کانی میقاته کان

میقاته کان: نهو شوینانه ن که پیغه مبه ر- صلی الله علیه
وسلم- دیاری کردوون بوئه وهی نهو که سهی دهیه ویت حه ج
یان عومره نه نجام بدات نیه تی ئیحرامی تیدا بهینیت .

¹ (تیرمزی) گیراویه تیه وه؛ به ژماره (810)، و (نہ سائی)
گیراویه تیه وه؛ به ژماره (2631).

² الکیر: کوره ی ناگری ئاسنگر وئالتون سازه. التمهید لابن عبد البر
(102 / 15)

³ واتا: یه کسانه به حه ج کردنیك له گهل من، ههروکو له گیرانه وه کانی
تردا هاتوه.

ئەو ھى بەھەرە كەيك لەو مىقاتانەدا تىپەر دەبىت و نىھەتى
 حەج يان عومرە ھەبىت: ئەوا واجبە لەو ۋىو جەلە كانى ئىحرام
 بپۆشەيت، وړپگە پىدراو نىھ ئەو شوئىنە تىبەپەرئىت بە بى
 ئىحرام بەستن.

و ھەركەسەيك شوئىنى نىشتە جىبوونى نىكتەر بىت لە مەككە بە
 بەراورد لە گەل مىقاتەكان: ئەوا شوئىنى خۆى مىقاتىيەتى؛
 و ھەر لەو ۋىو ئىحرام دەبەستىت بۆ ئەنجامدانى حەج
 و عومرە.

ھەركەسەيك لە خەلكى مەككە بىھوئى نىھەتى ئىحرام بەئىت:
 ئەوا بۆ ئەنجامدانى حەج لە ناو شارى مەككەو ئىحرام
 دەبەستن، بەلام بۆ ئەنجامدانى عومرە: دەرەچن بۆ نىكتەرىن
 حىل* ولەو ۋىو ئىحرام دەبەستن، و ھەكو تەنعىم و شوئىنە كانى
 تر.* (حىل واتا: ھەر شوئىنەك دەرەو ھى سنوورى حەرەمى
 مەككەى پىرۆز بىت).

و ئەو ھى لە نىو فرۆكەدا بىت: نىھەتى ئىحرام دەھىنەت ئەگەر
 بە ئاستى مىقات تىپەر بىت، خۆى ئامادە دەكات و جەلە كانى
 ئىحرام دەپۆشەيت لە پىش گەيشتن بە ئاستى مىقات، ئەگەر
 گەيشت بە ئاستى مىقات دەستەجى نىھەت دەھىنەت،
 و نابىت نىھەت ھىنان دوا بخات ھەتاو ھەكو لە فرۆكەخانە
 دادەبەزىت، و دەتوانىت لە پىش گەيشتنە ئاستى مىقات

نييهت بهيڻيت؛ نه وهڪ به هوڻي خيڙاي فرؤكه كه نه توانيت
له شوڻي دياريكراوه وه دهست بڪات به نييهت هيٺان

دووه م: سيفهت وچؤنيه تي ئي حرام وحوكمه ڪاني:

ئهو ڪه سهي دهيه ويٽ ئي حرام ببهستيت؛ ئهم شتانه
ئهنجامده دات:

خوشوردن، ئهميش سوننه تيڪه جهختي له سهر ڪراوه ته وه
بو پياوان وئافره تان ته نانهت بو ئهو ئافره ته ي له سوري
مانگانه يان وزڻستانيشه.

خو بوڻ خوش ڪردن به خوشترين بوڻيڪ له به رده سندايه جا
بوڻي عود يان ههر بوڻيڪي تر بيت دهيدات له سهر ي
وله ريشي، خو ئه گهر بوڻه ڪهش بميڻي ته وه له پاش به ستي
ئي حرام ئهوا زهرهري نيه.

وسه بارهت به ئافرهت ريگه پندراو نييه خو بوڻ خوش بڪات
به بوڻيڪ ڪه بلاو دهبي ته وه؛ هه تا پياواني نامه حرم بوڻي
نه ڪهن.

پوشيڻي جله ڪاني ئي حرام، ئهميش بريتيه له دوو پارچه
پوشاڪ به شي خواره وه پي دهوتريت -ئيزار- وبه شي سهر وه
پي دهوتريت -ريڊائ-، وسوننهت وايه سپي وپاڪ ونوي بن،
وئافرهت دهتوانيٽ هه موو جليڪ بپوشيٽ ڪه داپوشه ربيت
وشوخ وشهنگي ده رخهر نه بيت، وخوي به دوور ده گريٽ له

پۆشینی نیقاب ودهست کیش، دهمو چاو ودهسته کانی دا دهپۆشیت به غهیری نیقاب ودهست کیش له کاتی پیوستیدا.

ئیحرام بهستن له پاش نوێژه کان ریگه پیدراوه، ئینجا نوێژی فهرز یان سوننهت بێت، وه واجب نییه ئیحرام له دووای نوێژه وه بێت.

له کاتی نییهت هیناندا دهلێت: (لبیک اللهم عمرة) واته: (خودایه وهلامی بانگه وازه که ی تۆم دایه وه وعومره ئه نجام دهدهم)، وئه گهر عومره بکات بۆ که سێکی تر دهلێت: (لبیک اللهم عمرة عن فلان) واته: (خودایه وهلامی بانگه وازه که ی تۆم دایه وه وعومره ئه نجام دهدهم له جیاتی فلانه که س وناوی دهبات).

وئه گهر بیهوێت ئیحرام ببهستیت ودهترسیت له وهی بهربهستیک بێته پێشی ونه توانیت عومره که ی یان چه جه که ی ته ووا بکات؛ ئه و ده بێت له کاتی ئیحرام بهستندا مه رج دابنیت وبلێت: (لبیک اللهم عمرة، وان حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) واته: (خودایه وهلامی بانگه وازه که ی تۆم دایه وه وعومره ئه نجام دهدهم، وئه گهر شتیک بووه ریگرم -ئه و کۆتایی به ئیحرامه که م دههینم- له و شوێنه ی که و ریگهر که ت هیناوه ریم)، ئه گهر مه رج دابنیت وشتیکی ریگر بێته پێشی له ته ووا کردنی عومره یان چه ج ئه و کۆتایی

به ئىحرامه كهى دههينيت وليى دهردهچيت وهيچ شتيكى
له سه ر نيه.

پاشان زور ته لبیه ده کات: (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک
لك لبیک، إن الحمد والنعمه لك والملك لا شریک لك) واته:
(خودایه فه رمانه کانی تۆمان جیبه جی کرد وملکه چ بووین،
خودایه فه رمانه کانی تۆمان جیبه جی کرد وملکه چ بووین
وهیچ هاوبه ش وشه ریکیکت نیه، به دلنیا ییه وه هه موو
حه مد وسوپاس ومولکیک ته نها بۆ تۆیه، هیچ هاوبه ش
وهاوه لیکت نیه)؛ پیاوان دهنگیان بهرز ده که نه وه له کاتی
ووتنی، ههروه ها ئافره تانیش؛ به مهرجیک پیاوی نامه حره می
لی نه بیت.

پیویسته ئه وه که سه ی ئیحرامی به ستووه زور ته لبیه بکات به
تایبه ت له کاتی گۆرینی حال وکاته کان وه کو کاتی به رزیو نه وه
یان دابه زین بۆ شوینیک، یان له کاتی هاتنی شه و یان رۆژ.¹

¹ کاتیک مروّف ده لیت: (لبیک) واتا وه لامی تۆم دایه وه ئه ی پهروه ر دگار،
جار له دووای جار، واتای ئه وه یه: مروّف وه لامی پهروه ر دگاری
دایه وه ودامه زرا له سه ر گوێرا یه لیکردنی. (إن الحمد والنعمه لك
والملك)؛ -الحمد بریتیه له: وه سفکردنی زاتی ستایشکرا وه به وه ی
کامله له گه ل خوشه ویستی و به مه زندانان، ئه گه ر دووباره بکریته وه
ده بیته ستایشکردن، -النعمه بریتیه له: فەزلی خوای گهوره به سه ر
به نده مکانیه وه له به ده مه ته ینانی داواکرا و دوور خسته وه ی ناخو ش،

تهلبیه کردن ږیگه پیدراوه له کاتې عومره کردندا له ئیحرام به ستنه وه هه تا ده ست ده کات به ته واف.

واجبه له سهر ئه و که سه ی له ئیحرامدایه به ئاگا بیت سه باره ت به توو شبوون به شتیک له قه ده غه کراوه کانی ئیحرام هه تا وه کو کو تایی ده هیئت به ئیحرامه که ی.

سّیه م: سیفه ت وچونیه تی ته واف کردن

ئهو که سه ی له ئیحرامدایه کاتیک ده روا ته ناو مزگه وتی حه رام سوننه ته پیی راستی پیش بخت ونزای چوونه نیو مزگه وت بلّیت، وله سه حیحترین گیرانه وه هاتوو له مباریه وه ئه م نزایه یه: (اللهم افتح لي أبواب رحمتك) واته: خوایه ده رگی ره حمه ت له سهرم بکه یته وه، ئه م نزایه ده لّیت له کاتې چوونه نیو ههر مزگه وتیک، وتایبه ت نییه به مزگه وتی حه رام.

وکاتیک ده فسر مویت: (والمّلك)؛ وانا مولّک وده سه لات ته نها بۆ تویه ئه ی پهروه ر دیگار به ته نها خۆت خاوم و مولّکداری هه موو شتیکیت، ووته ی: (لا شریک لک) وانا: هیچ یه کنیک هاو به شت نیه ئه ی خوا ی گه و ره له و شتانه ی تاییه تن به زاتی پیرو زت له سیفه ته کامله کان له وانه یش تاکبوونی له مولّک وده سه لات و خولقاندن و بهر یو مه بردن و خودایه تیدا - په رستر اویدا. [مجموع فتاوی و رسائل العثیمین (22/ 96)؛ به بوختی].

ئەگەر بىھەيئەت تەواف دەستېيىبات ئەوا چىتر تەلبىھ نالەيت
 و(ئىزتىباع) دەكات، وچۇنىھەتى ئىزتىباع: برىتيھ لەھەي
 موحرىم ناوھراستى پۇشاكى سەرھەوھە بخاتە نىو بالى راستىھەوھ
 وتەنىشتەكانى پۇشاكەكە لەسەر شانى چەپى بىت؛ بۇيە شانى
 راستى رووت دەبىت و دەردەكەوئەت، ئەگەر تەواف تەواو
 بىكات پۇشاكى سەرھەوھ -رئىداكە- دەگەرئىئەتەوھ بۇ حالەتى
 پىش تەواف؛ چونكە ئىزتىباع تەنھا لەكاتى تەوافدا دەكرىت.

پاشان دەروات بەرھەو لای بەردە رەشەكە وبە دەستى راستى
 دەستى لىدەدات وماچى دەكات، ئەگەر ماچكردى ئاسان
 نەبوو تەنھا دەستى لىدەدات، وئەگەر دەست لىدان ئاسان
 نەبوو بە شتىك دەستى لىدەدات وھەكو گۇچانىك
 وھاوشىوھى وماچى ئەمەي كۇتا دەكات، ئەگەر دواين
 رىگاش ئاسان نەبوو ئەوا روو دەكات لە بەردە رەشەكە وبە
 دەستى ئاماژەي بۇ دەكات ولەم كاتەدا دەستى ماچ ناكات،
 وباشرت وايە نەچىتە نىو قەرھالەغىھەوھ بۇئەھەي خەلكى ئازار
 نەدات وخەلكىش ئەو ئازار نەدەن.

ولەكاتى دەست دانى لە بەردە رەشەكە يان ئاماژە كردن
 بەدەست بەرزكردنەوھ بۇي دەلەيت: (اللھ اكبر).

پاشان لای راست دەگرىت وكەعبە دەبىت لە لای چەپى
 بىت، كاتىك دەگاتە (روكنى يەمانى) دەستى لىدەدات بە بى

ماچکردن، ئەگەر ئاسان نەبوو خۆی تووشی قەرەبالەغی ناکات، وئاماژەى بۆ ناکات.

وله نیوان (پوکى يەمانى) وبەرده رەشە که دەلیت: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) واتە: (پەرورەدگار لە دونیادا چاکەمان پێ ببەخشە وە لە دوا پوژدا چاکەمان پێ ببەخشە وە لە سزای ئاگر بمانپاریزە).

وهه رکاتیک به ئاراسته‌ی به‌رده رەشە که تێپەر بیت دەستی بەرز دەکاتەو و دەلیت: (الله أكبر).

وله کاتی تەوافدا ئەو‌ه‌ی بیه‌و‌یت دەتوان‌یت بیل‌یت لە زی‌کر و نزا و خو‌یندنه‌و‌ه‌ی قورئان.

سوانمەت وایە تەن‌ها لە سێ خولانەو‌ه‌ی یە‌که‌مدا رەمل بکات، رەمل: بریتیه‌ لە خیرا پ‌و‌یشتن لە‌گە‌ڵ نزیک‌کردنه‌و‌ه‌ی هە‌نگاوە‌کان، وە چوار خولانەو‌ه‌کە‌ی ک‌و‌تایی رەملیان تێدا نییه‌، بە‌ل‌کو بە شی‌وه‌یه‌کی ئاسایی پ‌ی‌ده‌کات.

ئە‌گەر تەوافە‌کە‌ی تە‌واو کرد بە‌رەو (مە‌قامی ئی‌براهیم) دە‌روات، وئە‌م ئایە‌تە دە‌خو‌ین‌یت:

(...وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...)

(وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) واتە: (مە‌قامی ئی‌براهیم بکە‌ن بە جی‌گای نو‌یژی خو‌تان)، [البقرة: 125] پاشان دوو رکات نو‌یژ ئە‌نجام‌ده‌ات لە پشت مە‌قامە‌و‌ه‌ ئە‌گەر ئاسان

بوو، ئه گهر نا ده توانیت له هه رشوینییکی مرگه وته که
ئه نجامیان بدات، له پکاتی یه کهم له پاش خویندنی سوره تی -
الفتاحه-؛ سوره تی -الکافرون- ده خوینیت:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ..﴾ [الکافرون: 1] وله پکاتی دووهم له پاش
سوره تی -الفتاحه-؛ سوره تی -الإخلاص- ده خوینیت:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...﴾. [الإخلاص: 1]

چوارهم: سیفەت وچۆنیەتی ئەنجامدانی سەفا و مەرۆه

ئه گهر ته وواف و دوو پکاته که ی ته و او کرد ده رده چیت به ره و
مه سعا -لای سەفا-، کاتیک نزیك ده بیته وه له سەفا ئەم
ئایه ته ده خوینیت:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ واته: (به راستی سەفا و
مه روه له دروشمه کانی دینی خوان). [البقرة: 158]. پاشان
ده لیت: (له وێوه ده ستپیده کهم که خودا ده ستپیکردووه).
«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

«له وێوه ده ستپیده کهم که خودا ده ستپیکردووه»¹.

¹ (موسلیم) گێڕاویەتیەوه؛ به ژماره (1218).

پاشان ده چيته سهر سه فا به شيوازيك بتوانيت كه عبه
 بينيت يان روو ده كاته ئاراسته ي كه عبه، وزيكري ته وحيد
 وته كبير ده كات وده لئيت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وحده لا شريك له،
 له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده)*؛
 سي جار دوو باره ي ده كاته وه وله نيوانيان نزا ودو عا ده كات،
 *(هيچ كه سيك شايسته ي پهرستن نيه به ههق وراستي
 جگه له الله، وهيچ شهريك وهاوبه شيكي نيه، وهه موو
 شتيك مولكي نه وه، وهه موو سوپاسيك ههر بو نه وه، ونه وه
 له سهر نه نجامداني هه موو كاريك تواناداره، هيچ كه سيك
 شايسته ي پهرستن نيه به ههق وراستي جگه له الله وتاك
 وته نهايه، په يمانه كه ي جيبه جي كرد، وبه نده ي خوي
 سه رخست، وبه ته نها خوي شكستي هينا به كوومه له ي
 دوو ژمنان).

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ،
 وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ
 مَرَّاتٍ.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ
 عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»؛ سي جار نه م زيكري دوو باره

ده كرده وه، وله نښوانيان نړای ده كړد. * (واتا: هيچ كه سيك شايسته ی پهرستن نښه به هه ق وړاستی جگه له الله، وهیچ شهريك وهاوبه شيكي نښه، وهه موو شتيك مولكي نه وه، وهه موو سوپاسيك هه ر بو نه وه، و نه وه له سه ر نه نجامدانی هه موو كاريك توانا داره، هيچ كه سيك شايسته ی پهرستن نښه به هه ق وړاستی جگه له الله و تاك و ته نهايه، په يمانه كه ی جيبه جی كړد، وبه نده كه ی سه رخست، وبه ته نها خوی شكستی هينا به كو مه له هاوپه يمانه كان).

پاشان له سه فا داده به زیت وبه رهو مه روه ده روات، وكتيك ده گاته نيشانه سه وزه كه- گولوپه سه وزه كه- به خيرای ری ده كات تا ليی تيپه ر ده بيت، وه نه م خيرا رويشته بو ثا فره تان ريگه پيدراو نښه.

نه گه ر بگاته مه روه ريگه پيدراوه نه و شتانه ی له سه ر سه فا نه نجاميدا له ویش دوو باره ی بکاته وه.

پاشان له مه روه داده به زیت وبه رهو سه فا ده روات، وكتيك ده گاته نيشانه سه وزه كه- گولوپه سه وزه كه- به خيرای ری ده كات تا ليی تيپه ر ده بيت.

به م شيويه به رده وام ده بيت هه تاوه كو هه وت جاره كه ته واو ده كات، له سه فاوه بو مه روه به جاريك حيساب ده كريت، وگه رانه وهی له مه روه بو سه فا به جاريكي تر حساب ده كريت.

وله کاتی ئەنجامدانی سەفا و مەرۆدەدا ئەوەی بیهوئیت
دەتوانییت بیلێت لە زیکر و نزا و خوێندنەوێ قورئان.

پێنجەم: سیفەت و چۆنیەتی سەر چاکردن:

ئەگەر عومرە کار تەواف و سەفا و مەرۆدە تەواو کرد واجبە
سەری بتاشییت یان کورتی بکاتەو و اتە بۆ پیاوان، و سوننەتە
سەر تاشین یان کورتکردنەوێ هەموو بەشەکانی سەر
بگریتەو.

وسەر تاشین باشترە لە کورتکردنەوێ، مەگەر کاتی حەج
نزیک بێت بە شیوەیەکی ماوەی زۆر نەبێت بۆ دووبارە
دەرختنەوێ مووی سەر؛ لەم حالەتەدا باشتر وایە قژی
کورت بکاتەو و سفری نەکات.

سەبارەت بە ئافرەت لە دووای کۆکردنەوێ قژی بە هیندە
سەرەپەنجەیهک لە کۆتای قژی دەبرێت.

قەدەغە کراوەکانی ئیحرام

قەدەغە کراوەکانی ئیحرام ئەم شتانەن:

تاشینی موو یان کورتکردنەوێ یان هەلکەندنی، ئینجا مووی
هەر شوێنێکی لاشە بێت.

چاککردنی نینۆکەکانی دەست و پێهەکان هەموویان یان
هەندیکیان.

داپۆشینی سەر بە شتێك پێیهوه بنووسیت، وهكو: كُلاو
وغوتره وعهمامه، يان داپۆشینی به جلیك یان دهست سِر
یان کارتۆن یان ههرشتێکی تر كه مه بهست لێ داپۆشینی سەر
بیت، وئهمه تایبهته به پیاوان وئافرهتان ناگرێتهوه.

پۆشینی جلی ئاسایی كه به پێی ئەندامه كانی لاشه دووراوه به
شیویهیهی ئاسایی خۆی، وهكو: جزداشه، وشهروال، وكراس،
وگۆرهوی ودهست كێش، ئەمه تایبهته به پیاوان وئافرهتان
ناگرێتهوه، ئافرهتان نههین لێكراوه له:

پۆشینی نيقاب وبورقوع، (بورقوع: وهكو نيقاب وایه)، يان
روو پۆشینێك وهكو نيقاب واییت، و واجبه رووی بپۆشیت
له كاتی ئامادهبوونی پیاوی نامههره به پارچه قوماشێکی
ئاسایی كه رووی دهشارێتهوه؛ ئەگه رچیش ئەم پارچه
قوماشه بهر رووی بکهویت، وپێگه پێدراو نییه سه رپێچ-یان
شتێکی هاوشیوه- له سه ری بپۆشیت بۆئهو هی پارچه
قوماشه كه بهر رووی نه کهویت؛ چونكه هیچ به لگه یه ك
نییه له سه ر ئەم كاره.

وه دهست كێش له دهست كردن، وه واجبه دهسته كانی
دابپۆشیت له كاتی ئامادهبوونی پیاوی نامههره ئەمیش
بهوهی بیانخاته نیو عابا که یه وه.

بۆن خوش کردنی لاشه، يان جله كانی ئیحرام.

کوشتنی نیچیری وشکانی، یان راوکردنی ئەگەرچیش
نەیکوژیت.

پیشنیارکردنی هاوسەرگیری بۆ خۆی یان بۆ کەسیکی تر.
گرێبەستی هاوسەرگیری.

چیژ وەرگرتن لە خێزان؛ وەکو ماچ کردن، و بەریه ککهوتن بە
شەهوەتەو.

سەرچی کردن لە شوێنی منداڵ بونەو.

پوخته‌ی کاره‌کانی عومره

خۆشۆردن.

خۆ بۆن خوش کردن.

پۆشینی پۆشاکێ ئیحرام.

ئیحرام، ئەمیش بریتیه له نیه‌تی چوونه‌ نیو عیباده‌تی حه‌ج
یان عومره.

تەلبیه‌ کردن- وتی: لبیک اللهم لبیک- تاکوتای
تەواف کردن.

ئەنجامدانی دوو پکات له پشت مه‌قامی ئیبراهیمه‌و.

سه‌عی کردن له‌ نیوان سه‌فا و مه‌روه.

سه‌ر تاشین یان کورتکردنه‌وه‌ی. و خودا زاناتره‌، و صلی الله
وسلم علی نبینا محمد.

پپرست

- پوخته يه ك سەبارەت بە سىفەت وچۆنىه تى ئەنجامدانى عومره
وحوكمه كانى.....2
- رئىخۆشكارى.....2
- يه كه م :مه رجه كانى قبولبوونى پەرستن2
- دووهم :حوكمى فيربوونى سىفەت وچۆنىه تى ئەنجامدانى عومره
وحوكمه كانى.....4
- سئيەم :فه زلى عومره كردن5
- سىفەت وچۆنىه تى ئەنجامدانى عومره.....7
- يه كه م :حوكمه كانى ميقاته كان.....7
- دووهم :سىفەت وچۆنىه تى ئىحرام وحوكمه كانى9
- سئيەم :سىفەت وچۆنىه تى تەواف كردن12
- چوارەم :سىفەت وچۆنىه تى ئەنجامدانى سەفا ومەروە.....15
- پينجه م :سىفەت وچۆنىه تى سەر چا كردن.....18
- قه دەغه كراوه كانى ئىحرام.....18
- پوخته ي كارە كانى عومره.....20